

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

w sprawie określenia szczegółowych warunków technicznych urządzeń wchodzących w skład środków technicznych niezbędnych do kontroli obowiązków nałożonych na skazanego w czasie odbywania kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, a także sposobu organizowania tych urządzeń w system oraz sposób przekazywania danych wewnątrz tego systemu.

Na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. Nr 191 , poz. 1366 oraz z 2008 r. Nr 113, poz. 719) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do kontroli i rejestracji zachowania się skazanego odbywającego karę pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego mogą służyć, przeznaczone do tego celu niezbędne środki techniczne w postaci aparatury monitorującej złożonej z nadajnika, jednego lub kilku stacjonarnych urządzeń monitorujących, przenośnych urządzeń monitorujących oraz centrali monitorowania stanowiących system dozoru elektronicznego.

§ 2. Określenia użyte w rozporządzeniu oznaczają:

- 1) dane – informacje zapisane w formie elektronicznej dotyczące pozostawania przez skazanych we wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie jak również

powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zbliżania się do określonych osób, za zgodą tych osób, w tym dane osobowe skazanych;

- 2) miejsce monitorowania – miejsce stałego pobytu skazanego lub inne miejsce wskazane przez sąd penitencjarny w postanowieniu o zezwoleniu na odbycie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, a także miejsce którego dotyczy obowiązek powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach;
- 3) terminal sędziego penitencjarnego / sądowego kuratora zawodowego– komputer osobisty używany przez sędziego penitencjarnego / sądowego kuratora zawodowego wyposażony w oprogramowanie umożliwiające odczyt i zapis danych w systemie informatycznym używanym do wykonywania kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego;

§ 3. 1. Aparatura monitorująca powinna spełniać wymagania zasadnicze określone w art. 153 ust. i art. 157 ustawy dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.¹⁾)

2. Aparatura monitorująca powinna zapewniać bezprzewodową komunikację:

- 1) między nadajnikiem a stacjonarnym urządzeniem monitorującym w typowym środowisku mieszkalnym, pożądany maksymalny zasięg urządzenia do 200 metrów;
- 2) między nadajnikiem a przenośnym urządzeniem monitorującym w terenie otwartym i zabudowanym, w zabudowie wielkomiejskiej, w środkach komunikacji publicznej oraz w typowych, występujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej halach sportowych i na stadionach piłkarskich, na całym terenie tych obiektów, zasięg powinien być regulowany (w promieniu do 200 ± 20 m).

3. Przekazywanie danych powinno odbywać się przez wymianę danych elektronicznych (EDI), w sposób zapewniający bezpieczeństwo i poufność tych

¹⁾ Zmiany niniejszej ustawy zostały publikowane w Dz. U. z 204 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 66.

danych, zgodnie z Umową w sprawie europejskiego modelu wymiany danych elektronicznych²⁾.

§ 4. Nadajnik powinien:

- 1) posiadać indywidualne, jednoznaczne, widoczne oznaczenie oraz wysyłać sygnał radiowy umożliwiający jego identyfikację przez każde stacjonarne urządzenie monitorujące i przez każde przenośne urządzenie monitorujące;
- 2) sygnalizować każdy przypadek dotyczącej go manipulacji, w tym przede wszystkim usunięcie z miejsca w którym został umieszczony lub otwarcie obudowy, a także wyczerpanie się wewnętrznego źródła zasilania.

§ 5. Stacjonarne urządzenie monitorujące powinno:

- 1) posiadać indywidualne, jednoznaczne, widoczne oznaczenie oraz przyjmować sygnały radiowe umożliwiające identyfikację pozostającego w jego zasięgu monitorowania nadajnika, a także rejestrować zdarzenia podlegające rejestracji;
- 2) umożliwiać regulację zasięgu monitorowania w sposób zapewniający ograniczenie tego zasięgu ściśle do miejsca monitorowania;
- 3) identyfikować każdy pozostający w jego zasięgu monitorowania nadajnik oraz rejestrować każdy przypadek dotyczącej go lub pozostającego w jego zasięgu monitorowania nadajnika manipulacji, a także wszelkie inne zdarzenia podlegające rejestracji. Zapisy dotyczące zdarzeń podlegających rejestracji powinny być przechowywane w pamięci stacjonarnego urządzenia monitorującego przez co najmniej 3 dni. Czas stosowany przez stacjonarne urządzenie monitorujące powinien być zsynchronizowany z czasem stosowanym przez centralę monitoringu.;
- 4) być wyposażone w pamięć zdolną przyjmować i przechowywać informacje przesyłane za pośrednictwem publicznej sieci teleinformatycznej, przez upoważniony podmiot dozoru;

²⁾ Umowa w sprawie europejskiego modelu EDI została opisana w art. 1 zalecenia Komisji Europejskiej z dnia 19 października 1994 r. nr 1994/820/WE odnoszącego się do aspektów prawnych elektronicznej wymiany danych (Dz. Urz. UE L 338 z 28.12.1994).

- 5) być wyposażone w interfejs umożliwiający odczyt i przekazanie danych dotyczących zdarzeń podlegających rejestracji, a także sygnałów o odczytaniu wiadomości, do centrali monitorowania również wówczas, gdy w miejscu monitorowania brak jest stale lub czasowo dostępu do publicznej sieci teleinformatycznej jakiegokolwiek rodzaju;
- 6) powinno przekazywać w czasie rzeczywistym dane dotyczące zdarzeń podlegających rejestracji, a także sygnały o odczytaniu wiadomości, do centrali monitorowania za pośrednictwem publicznej sieci teleinformatycznej, w tym przede wszystkim publicznej sieci telefonicznej (stacjonarnej lub ruchomej).

§ 6. Przenośne urządzenie monitorujące powinno:

- 1) posiadać indywidualne, jednoznaczne, widoczne oznaczenie oraz przyjmować sygnały radiowe umożliwiające identyfikację pozostającego w jego zasięgu monitorowania nadajnika, a także rejestrować zdarzenia podlegające rejestracji;
- 2) zasięg monitorowania przenośnego urządzenia monitorującego powinien być regulowany w celu dostosowania do warunków określonych przez sąd penitencjarny w orzeczeniu o zastosowaniu wobec skazanego zakazu zbliżania się do określonych osób, za zgodą tych osób lub przebywania we wskazanym miejscu zgodnie z wymaganiami wskazanymi w § 3 ust. 2 pkt 1 i 2.
- 3) rozmiary i waga przenośnego urządzenia monitorującego powinny umożliwiać łatwe przenoszenie go w kieszeni, przy pasku lub w torbie podręcznej.
- 4) identyfikować każdy pozostający w jego zasięgu monitorowania nadajnik oraz rejestrować każdy przypadek dotyczącej go manipulacji, a także wszelkie inne zdarzenia podlegające rejestracji;
- 5) przechowywać w pamięci zapisy dotyczące zdarzeń podlegających rejestracji przez co najmniej 24 godz.;
- 6) automatycznie synchronizować stosowany przez siebie czas z czasem stosowanym przez centralę monitorowania;
- 7) zachować w pamięci wszelkie zgromadzone dane w przypadku wyczerpania się wewnętrznego źródła zasilania;

- 8) sygnalizować dźwiękiem i światłem pojawienie się w jego zasięgu monitorowania nadajnika;
- 9) być wyposażone w interfejs umożliwiający odczyt i przekazanie danych dotyczących zdarzeń podlegających rejestracji, do centrali monitorowania za pośrednictwem publicznej sieci teleinformatycznej.

§ 7. 1. Centrala monitorowania powinna być obsługiwana przez system informatyczny służący do rejestrowania, gromadzenia, przetwarzania, odtwarzania, przechowywania, zabezpieczenia i przekazywania uprawnionym organom informacji odnoszących się do przestrzegania przez skazanego obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie.

2. Do zabezpieczenia danych osobowych zgromadzonych w centrali monitorowania stosuje się przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. Nr 100, poz. 1024), ze zmianami i uzupełnieniami wynikającymi z niniejszego rozporządzenia.

3. Dopuszcza się funkcjonowanie jednej lub kilku centrali monitorowania, każdej dla osobnego, wydzielonego obszarów terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. System informatyczny centrali monitorowania powinien:

- 1) przyjmować w drodze elektronicznej transmisji danych w czasie rzeczywistym dane dotyczące zdarzeń podlegających rejestracji pochodzące z stacjonarnych urządzeń monitorujących oraz ruchomych urządzeń monitorujących powinny być przekazywane do systemu informatycznego centrali monitoringu w czasie rzeczywistym za pośrednictwem sieci teleinformatycznej;
- 2) być wyposażony w interfejs umożliwiający przyjęcie i odczyt danych dotyczące zdarzeń podlegających rejestracji, a także sygnałów o odczytaniu wiadomości, do terminala sędziego penitencjarnego / sądowego kuratora zawodowego również wówczas, gdy w miejscu monitorowania brak jest stale lub czasowo dostępu do sieci teleinformatycznej;

- 3) pozwalać na automatyczny odczyt danych w celu określenia, czy zarejestrowane zdarzenie podlegające rejestracji jest naruszeniem warunków określonych w postanowieniu o zezwoleniu na odbycie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym, w systemie dozoru elektronicznego, a następnie niezwłocznie przekazywać tak uzyskana informację o naruszeniu tych warunków do terminala kuratora sądowego, za pośrednictwem sieci teleinformatycznej, w tym publicznej sieci teleinformatycznej, nie wyłączając publicznej sieci telefonicznej (stacjonarnej lub ruchomej), a w razie braku takiej możliwości, w inny sposób gwarantujący szybkie przekazanie informacji;
- 4) umożliwiać przesyłanie do stacjonarnego urządzenia monitorującego za pośrednictwem publicznej sieci teleinformatycznej, w tym przede wszystkim publicznej sieci telefonicznej (stacjonarnej lub ruchomej).

5. Dane odnoszące się do zdarzeń podlegających rejestracji dotyczące skazanego powinny być przechowywane przez upoważniony podmiot dozoru przez okres 2 lat od chwili uzyskania określonych danych osobowych lub zarejestrowania danej informacji. Upoważniony podmiot dozoru powinien udostępnić Policji przechowywane dane w formie elektronicznej oraz oprogramowanie służące do odczytu tych danych.

§ 8. 1. Terminal sędziego penitencjarnego / sądowego kuratora zawodowego powinien być umieszczony w pomieszczeniu biurowym, w miejscu pracy.

2. Pomieszczenie lub część pomieszczenia, w którym umieszczone są terminale powinny być wyposażone w zabezpieczenia techniczne uniemożliwiające utratę zbiorów danych oraz zabezpieczenia chroniące przed dostępem do nich osób nieuprawnionych, wykorzystywaniem przez osoby nieuprawnione, uszkodzeniem lub zniszczeniem. Pomieszczenia te powinny być zamykane na czas nieobecności w nich osób uprawnionych, w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osób trzecich.

3. Terminal sędziego penitencjarnego / sądowego kuratora zawodowego powinien być zabezpieczony przed utratą lub zniekształceniem danych.

4. Oprogramowanie terminala sędziego penitencjarnego / sądowego kuratora zawodowego powinno przyjmować i rejestrować informacje o naruszeniu przez

skazanego warunków określonych w orzeczeniu o udzieleniu zgody na odbywanie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym, w systemie dozoru elektronicznego oraz umożliwiać sędziemu penitencjarnemu/sądowemu kuratorowi zawodowemu wprowadzanie do systemu istotnych danych związanych z wykonywaniem tej kary.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER SPRWIEDLIWOŚCI

W POROZUMIENIU:

MINISTER INFRASTRUKTURY

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. Nr 191, poz. 1366, z późn. zm.).

Projektowane rozporządzenie normuje szczegółowo warunki techniczne urządzeń wchodzących w skład środków technicznych niezbędnych do kontroli wykonywania przez skazanego obowiązków nałożonych na niego w czasie odbywania kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego.

W chwili obecnej brak jest aktu rangi podstawowej normującego wymienioną sferę zagadnień postępowania wykonawczego.

W § 1 projektu rozporządzenia wskazano niezbędne środki techniczne (aparatura monitorująca oraz centrala monitorowania), które służą do realizacji funkcji kontrolowania zachowania skazanego określonych ustawą a dotyczących przestrzegania przez skazanego nałożonego na niego przez sąd penitencjarny obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie, jak również obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zakazu zbliżania się do określonej osoby.

W § 2 wprowadzono na potrzeby projektowanego aktu prawnego definicje danych, miejsca monitorowania, terminala sędziego penitencjarnego oraz terminala sądowego kuratora zawodowego. Dane stanowią informacje zapisane w formie elektronicznej dotyczące pozostawania przez skazanych we wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie jak również powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach lub zbliżania się do określonych osób, za zgodą tych osób, w tym dane osobowe skazanych. Miejscem monitorowania jest miejsce stałego pobytu skazanego lub inne miejsce wskazane przez sąd penitencjarny w postanowieniu o zezwoleniu na odbycie kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, a także miejsce którego dotyczy obowiązek powstrzymania się od przebywania w określonych miejscach. Terminal sędziego penitencjarnego/kuratora

sądowego jest określeniem dotyczącym komputera osobistego używanego przez sędziego penitencjarnego/sądowego kuratora zawodowego, wyposażonego w oprogramowanie umożliwiające odczyt i zapis danych w systemie informatycznym systemu dozoru elektronicznego.

W § 3 określono wymagania, które powinna spełniać aparatura monitorująca, to jest: nadajniki, stacjonarne urządzenia monitorujące oraz przenośne urządzenia monitorujące - jako urządzenia radiowe podlegają uregulowaniom zawartym w Ustawie Prawo telekomunikacyjne. § 3 pkt 1 projektu rozporządzenia wskazuje, że aparatura ta powinna spełniać wymagania zasadnicze określone w art. 153 ust. i art. 157 ustawy dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późniejszymi zmianami). W § 3 pkt 2 i 3 określone zostały wymagania wewnętrzne, z punktu widzenia systemu dozoru elektronicznego, jakie powinna spełniać ww. aparatura. Określono pożądany maksymalny zasięg między nadajnikiem a stacjonarnym urządzeniem monitorującym do 200 metrów oraz między nadajnikiem a przenośnym urządzeniem monitorującym, gdzie zasięg powinien być regulowany w promieniu do 200 ± 20 m. Tak określone maksymalne wartości zasięgu umożliwią skuteczne wykonywania kary w systemie dozoru elektronicznego z jednoczesną możliwością pełnej kontroli przestrzegania ustawowo określonych warunków przebywania we wskazanym miejscu lub zakazu zbliżania się do określonych osób i miejsc. Bezprzewodowa komunikacja między urządzeniami powinna zapewniać wymianę danych elektronicznych w sposób zapewniający bezpieczeństwo i poufność tych danych, zgodnie z Umową w sprawie europejskiego modelu wymiany danych elektronicznych.

W § 4 – 6 wskazano szczegółowe wymagania w odniesieniu do nadajnika, stacjonarnego urządzenia monitorującego oraz przenośnego urządzenia monitorującego.

Nadajnik powinien posiadać indywidualne, jednoznaczne, widoczne oznaczenie oraz wysyłać sygnał radiowy umożliwiający jego identyfikację przez każde stacjonarne urządzenie monitorujące i przez każde przenośne urządzenie monitorujące oraz sygnalizować każdy przypadek dotyczącej go nieuprawnionej manipulacji.

Stacjonarne oraz przenośne urządzenia monitorujące powinny posiadać indywidualne, jednoznaczne, widoczne oznaczenie oraz przyjmować sygnały radiowe umożliwiające identyfikację pozostającego w ich zasięgu monitorowania nadajnika, a także rejestrować zdarzenia podlegające rejestracji oraz przypadki dotyczące ich nieuprawnionej manipulacji. Wprowadzone zostało wymaganie aby zasięgi monitorowania obu urządzeń były regulowane w celu dostosowania do warunków określonych przez sąd penitencjarny w orzeczeniu o zastosowaniu wobec skazanego zakazu zbliżania się do określonych osób, za zgodą tych osób lub przebywania we wskazanym miejscu, zgodnie z wymaganiami wskazanymi w § 3 pkt 2. Określone zostały również wymagania dotyczące konieczności przechowywania danych dotyczących zdarzeń podlegających rejestracji przez określony czas w pamięci wewnętrznej urządzeń oraz przekazywania tych danych do centrali monitorowania czasie rzeczywistym za pośrednictwem publicznej sieci telefonicznej.

W § 7 pkt 1 projektu rozporządzenia określono zadania i sposób funkcjonowania centrali monitorowania. Centrala monitorowania jest obsługiwana przez system informatyczny służący do rejestrowania, gromadzenia, przetwarzania, odtwarzania, przechowywania, zabezpieczenia i przekazywania uprawnionym organom informacji odnoszących się do przestrzegania przez skazanego obowiązku pozostawania w miejscu stałego pobytu lub w innym wskazanym miejscu w wyznaczonym czasie.

W § 7 pkt 2 określono wymagania dotyczące zabezpieczenia danych osobowych zgromadzonych w centrali monitorowania z zastosowaniem przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. Nr 100, poz. 1024).

W § 7 pkt 4 określono zasadnicze wymagania w odniesieniu do funkcjonalności systemu informatycznego. System informatyczny centrali monitorowania powinien przyjmować w drodze elektronicznej transmisji danych w czasie rzeczywistym dane dotyczące zdarzeń podlegających rejestracji pochodzące ze stacjonarnych oraz przenośnych urządzeń monitorujących, za pośrednictwem sieci telefonicznej. Powinien być wyposażony w interfejs umożliwiający przyjęcie i odczyt danych

dotyczących zdarzeń podlegających rejestracji, a także sygnałów o odczytaniu wiadomości, do terminala sędziego penitencjarnego/kuratora sądowego w przypadkach, gdy w miejscu monitorowania brak jest dostępu do sieci telefonicznej. System powinien automatycznie odczytywać i interpretować dane w celu określenia, czy zarejestrowane zdarzenie podlegające rejestracji jest naruszeniem warunków określonych w postanowieniu o zezwoleniu na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego. Informacja o naruszeniu tych warunków musi być niezwłocznie dostępna na terminalu kuratora sądowego oraz na terminalu sędziego penitencjarnego, za pośrednictwem sieci teleinformatycznej.

W § 7 pkt 5 wskazano, że dane odnoszące się do zdarzeń podlegających rejestracji dotyczące skazanego powinny być przechowywane przez upoważniony podmiot dozoru przez okres 2 lat od chwili uzyskania określonych danych osobowych lub zarejestrowania danej informacji. Upoważniony podmiot dozoru powinien udostępnić Policji przechowywane dane w formie elektronicznej oraz oprogramowanie służące do odczytu tych danych.

W § 8 wskazane zostały wymagania dotyczące zabezpieczenia, dostępu i ochrony terminali sędziego penitencjarnego oraz sądowego kuratora zawodowego, połączonych z systemem informatycznym w centrali monitorowania jak również funkcji, jakie powinno spełniać oprogramowanie terminali w celu umożliwienia bezpośredniego odczytu i wprowadzania do systemu danych związanych z wykonywaniem kary.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja.

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na skazanych, którzy mieliby prawo do skorzystania z odbywania kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, na działalność sądów penitencjarnych oraz zawodowych kuratorów sądowych.

2. Zakres konsultacji społecznych.

Z uwagi na zakres i charakter projektowanego rozporządzenia projekt nie był poddany konsultacjom społecznym.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie spowoduje skutków na rynku pracy, w sferze konkurencyjności wewnętrznej i zewnętrznej gospodarki oraz pozostanie bez wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia pociągnie za sobą skutki finansowe dla budżetu państwa. W szczególności dotyczy to kwestii zainstalowania elektronicznych urządzeń rejestrujących i środków technicznych w określonych miejscach przewidzianych przez ustawę, a także związanych z uruchomieniem terminali dla sędziego penitencjarnego oraz sądowego kuratora zawodowego.

Szacunkowe koszty i sposób finansowania utworzenia, wdrożenia i eksploatacji systemu dozoru elektronicznego w roku 2009 wyniosą 33 000 000 złotych, w tym:

- **26 500 000 zł – część 37 rozdział 75501 § 6060**

Utworzenie i uruchomienie centrali monitorowania systemu dozoru elektronicznego wraz z ośrodkiem zapasowym, w tym: dostawa sprzętu komputerowego i teleinformatycznego wraz z oprogramowaniem, budowa łączy teleinformatycznych i światłowodowych oraz zainstalowanie i uruchomienie systemu informatycznego.

Kalkulacji kosztów utworzenia i uruchomienia centrali monitorowania systemu dozoru elektronicznego wraz z ośrodkiem zapasowym dokonano na podstawie informacji o poniesionych kosztach budowy centrali monitorowania dla około 1000 zestawów urządzeń monitorujących skazanych w Danii w końcu 2005 r., które wyniosły wówczas 7 084 644 Dkr, to jest około 3 542 322 zł. W związku z zaplanowaną pojemnością systemu dozoru elektronicznego w Polsce na maksymalnie 7 500 zestawów urządzeń monitorujących skazanych, oszacowano wysokość kosztów centrali monitorowania w Polsce na około siedem i pół razy większą ($3\,542\,322\text{ zł} \cdot 7,5 \approx 26\,500\,000$).

• **5 000 000 zł – część 37 rozdział 75501 § 4300**

1 425 000 zł - koszty usług czynności materialno-technicznych związane z wykonywaniem dozoru elektronicznego dla 500 skazanych w jednej apelacji sądowej przez okres 3 miesięcy od 09.2009 do 11.2009 r. ($500\text{ skazanych} \cdot 950\text{ zł/m-c} \cdot 3\text{ m-ce} = 1\,425\,000\text{ zł}$).

2 075 000 zł – koszty administrowania i eksploatacji oraz zapewnienia pełnej funkcjonalności centrali monitorowania.

1 500 000 zł - koszty zwracane Wykonawcy za urządzenia monitorujące, uszkodzone przez skazanych (w oparciu o doświadczenia krajów, które wdrożyły system dozoru elektronicznego, poziom zniszczeń urządzeń monitorujących przez skazanych przyjęto maksymalnie do 30 % wszystkich użytkowanych urządzeń, w związku z tym przewiduje się możliwość uszkodzenia przez skazanych max. 450 elementów zestawów, z czego wynika powyższe oszacowanie kosztów).

• **1 500 000 zł – część 37 rozdział 75501 § 4700**

Szkolenia przedstawicieli resortu sprawiedliwości – łącznie 145 osób:

- personelu testującego system dozoru elektronicznego – 30 osób,
- administratorów aplikacji – 5 osób,
- administratorów systemu komputerowego – 5 osób,

- personelu technicznego i administracyjnego - 25 osób,
- użytkowników systemu dozoru elektronicznego – 80 osób.

W trakcie prac nad projektem budżetu resortu na rok 2009, w piśmie kierowanym do Ministra Finansów, Minister Sprawiedliwości wskazał wynikającą z zapisów ustawy o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego konieczność zwiększenia budżetu resortu o przedstawioną kwotę. Środki na realizację zadań wynikających z zapisów rozporządzenia i wymienionej ustawy zostaną zabezpieczone, po uwzględnieniu w budżecie państwa w części 37 „*Sprawiedliwość*” na rok 2009, przedmiotowych potrzeb.

4. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

5. Zainteresowanie pracami nad projektem rozporządzenia

Projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej z chwilą przekazania tego projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.